

continuaran quan la mesa tinga un acord i en una data per a reprendre la comissió.

Compareixença del conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzà Ibáñez, per a explicar si els seus postulats a favor del nacionalisme i independentisme del que ell anomena «els Països Catalans» interfereixen i influeixen en el seu exercici com a conseller d'educació i en les polítiques i mesures que pretén desenvolupar, sol·licitada pel Grup Parlamentari Ciudadanos (RE número 1.669), a la qual s'acumula la sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular perquè explique com va a afectar a la planificació educativa i cultural el seu plantejament contrari al nostre Estatut d'autonomia i favorable al procés independentista català (RE número 1.683)

La senyora presidenta:

Passem al punt cinc, compareixença del conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, per a explicar si els seus postulats a favor del nacionalisme i independentisme del que ell anomena «els Països Catalans» interfereixen i influeixen en el seu exercici com a conseller d'educació i en polítiques i mesures que pretén desenvolupar, sol·licitada pel Grup Parlamentari Ciudadanos. I està acumulada amb la del Partit Popular, que diu: compareixença del conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, perquè explique com va a afectar a la planificació educativa i cultural el seu plantejament contrari al nostre Estatut d'autonomia i favorable al procés independentista català, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular.

Per ordre de registre, es registrarà primer la petició del Grup Ciudadanos, aleshores tindrà la paraula el Grup Ciudadanos, per un temps màxim de... Ah, primer el conseller, és de veres. (Rialles)

Bé, disculpeu, és la primera vegada que exercix com a presidenta d'una mesa d'una comissió. I anem aprenent sobre la marxa. Molt bé, doncs té la paraula el senyor conseller per un temps il·limitat.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Val, gràcies.

Bé, d'acord amb el motiu de la compareixença, ho he dit en diverses ocasions i ho continue dient, l'única preocupació, l'única ocupació des que vaig ser nomenat conseller és la de millorar la qualitat en el món de l'educació, millorar les polítiques d'innovació, d'investigació, millorar les polítiques i la gestió cultural, millorar les polítiques i la gestió del món de l'esport al nostre territori, i per tant acomplir l'Acord del Botànic que ens va permetre arribar amb eixe pacte a la ciutadania, i que marca exactament què és el que volem millorar del nostre país. Eixe és el compromís que tenim amb el poble valencià i eixe és el compromís que des del primer dia, des del primer segon que estem a la conselleria hem tirat endavant.

La realitat és que, com els deia abans, ja s'apuntava, ens hem reunit amb moltíssima gent. Ens hem reunit amb moltíssima gent, no tots, evidentment, perquè no es pot arribar a reunir-se amb tot el món, però sí que ens hem reunit amb moltíssima gent, amb gran quantitat de representants del món educatiu.

De fet, hem fet assemblees amb les direccions dels centres de totes les comarques valencianes. Ens hem reunit amb els representants sindicals, amb els representants de la patronal, amb els representants de tot el món educatiu. També del món cultural, també del món esportiu. De fet, pràcticament totes les federacions esportives han passat per la nostra conselleria ja per a dir-nos un poc, perquè puguérem fer el termòmetre de la situació i de les necessitats del món de la conselleria que nosaltres gestionem, i la realitat és que sorprén. Sorprén que encara estiguem avui ací demanant compareixences per certes coses. Perquè absolutament ningú, absolutament ningú de tota la gent amb què ens reunit ens ha preguntat pel que se'ns pregunta ara. I tots els que s'han reunit amb nosaltres, totes i tots ens han dit grandíssimes quantitats de preocupacions que n'hi han en el món educatiu, en el món esportiu, en el món cultural, en el món de la recerca.

I precisament això és en el que estem nosaltres centrats i centrades, i treballant claríssimament per intentar millorar aquesta situació. Una situació que, per exemple, en el món educatiu, com vam recordar ja l'altre dia, està completament determinada en eixe nivell que coincidim tots, en eixa xifra de fracàs escolar que és totalment desorbitada i que pense que és del que deuriem estar parlant. I que no pot ser que siguem el territori amb competències d'educació amb major fracàs escolar, que ronda el 37%. Per tant, això sí que és una greu preocupació, i això sí que és el que hem d'estar treballant, i estem intentant treballar per a millorar-ho.

Per tant, el que fem és això. Nosaltres des del primer dia la nostra preocupació és eixa, i serà eixa. I per això, vam ser nomenats pel nou govern, i per això anem a seguir treballant. I no anem a eixir d'ahí, perquè pensem que n'hi ha suficients temes per a intentar solucionar, com per damunt estar ara parlant d'altres coses.

De fent, pensem que a aquells que ocupen els càrrecs institucionals se'ns ha de jutjar, o almenys pensem així, se'ns ha de jutjar per allò que fem com a càrrecs institucionals i per allò que fem desenvolupant la nostra tasca política i el nostre mandat democràtic que ens han fet els ciutadans i les ciutadanes. I per a això estem, i per a això estan també vostés, i per això m'agradaria que puguérem seguir parlant, com hem parlat, en el to anterior, i puguérem continuar parlant d'aquests temes.

Miren, des de fa molt poc, ara fa quasi tres mesos, estem a la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport. Hem fet moltes coses. I precisament potser per això podria ser que entenguérem que es vullga parlar d'altres coses i no precisament del que fem. Probablement siga per intentar silenciar tota esta feina, i sobretot la contraposició en el que s'havia fet en el passat.

Perquè sabem que, sí, estem anant al moll de l'os de moltes de les coses que estaven passant, de moltes de les afectacions que n'hi havien en el món educatiu, esportiu, cultural i d'investigació, i que sabem que volem anar més lluny encara. I precisament perquè volem anar més lluny encara pensem que n'hi ha qui està determinat a intentar silenciar tota eixa feina. De fet, durant estos tres mesos hem fet coses, com per exemple, començar el menjador escolar des del primer dia, començar amb les beques de transport i començar en el transport també des del primer dia. Hem reobert més de trenta-dos unitats de la pública. Hem estat treballant en aquesta reducció de ràtios que ja volem treballar més a llarg i que realment afecta la qualitat educativa, això sí que afecta la qualitat educativa, i no la pregunta que se'ns fa avui.

Hem intentat posar ordre i estem posant ordre al desgavell total i absolut que ens hem trobat en infraestructures educatives i en l'opacitat que n'hi havia en la seua gestió. Estem creant uns criteris perquè tot el món tinga

transparència, puguen realment saber en quina situació està cadascuna de les infraestructures educatives i com volem millorar-les. Hem apostat per una exempció de taxes total a les persones afectades, a les dones afectades per violència de gènere, per violència masclista. Pensem que això sí que és una preocupació important, i no altres històries.

Hem estat treballant per a construir un nou pla estratègic, un pla estratègic veritable en el món de la cultura. L'estem treballant amb el conjunt de les entitats. Un codi ètic de bones pràctiques de la gestió cultural. Possiblement, com deia abans, el que no es vol és que es parle d'eixa mala gestió, d'eixa gestió poc ètica, per no dir una altra cosa, de la cultura que s'ha fet fins ara.

I en això estem treballant nosaltres. Ho tenim claríssim. Eixa és la nostra única preocupació, la nostra única ocupació. I no ens trobaran en altres coses. I per molt que vullguen insistir, per a nosaltres l'única preocupació és aquesta i estarem ahí. No anem a entrar en cap joc de banderes ni en cap preocupació que no siga la que realment tenim com a consellers i com a equip de la conselleria per tal de tirar endavant i millorar el nostre sistema educatiu, el nostre conjunt d'accions culturals, esportives i d'innovació. Per tant –dit això– pense que queda sobradament contestat.

Nosaltres continuarem treballant en eixa línia. Els done la mà de veritat perquè continuem treballant i que ho pugam fer junts, i que donem solucions a les preocupacions de tota eixa gent que realment ens ha anat dient i que s'ha trobat en el dia a dia i que en cap cas se'ns ha plantejat aquesta preocupació que –pareix ser– és una preocupació més bé ja per a silenciar que no per a una preocupació real de la ciutadania en l'àmbit d'actuació que nosaltres tenim.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Bé, tenint en compte –com comentava abans– l'ordre del registre de demanar la compareixença, té la paraula el Grup Ciudadanos, la diputada Merche Ventura, per un temps de huit minuts.

La senyora Ventura Campos:

Muchas gracias.

Muchas gracias, señor *conseller*, la verdad es que mequita usted..., es un alivio cuando dice que ahora nos tengamos que preocupar de esas notas que salieron en prensa sobre sus ideas nacionalistas y su postulado a favor del nacionalismo, ¿no?, que fueron publicadas este verano. La verdad es que para mí, sinceramente, es un alivio que no nos tengamos que preocupar en este postulado.

Y también agradecerle, que es su labor, ¿no?, reunirse con muchos colectivos para conocer la necesidad en el sistema educativo e intentar mejorar nuestro sistema educativo para reducir el fracaso escolar y el abandono escolar. Ahí estamos de acuerdo.

Pero yo soy de la opinión de que la forma de pensar mueve a las personas hacia una determinada dirección y que, poco a poco, estos ideales se van canalizando en acciones, pero en acciones que le voy a explicar, no es que digo «voy a venir aquí a decirle al *conseller*», no, no, se lo voy a explicar. Soy de la opinión –igual que la síndica Carolina Punset– que el nacionalismo moderado no existe, ¿no?, o se piensa de una manera o no se piensa de otra manera. Todos tenemos una forma de pensar y ahí existe la libertad de cada uno y puede pensar lo que quiera, somos libres y hay libertad de pensamiento. Hasta ahí lo comparto y todos mis respetos.

También lo explicó Carolina en el debate de investidura cuando explicaba las etapas del nacionalismo. Y he estado

revisando y se van cumpliendo poco a poco. La primera etapa de ellas es la afirmación de la supuesta identidad colectiva, como pueda ser el valencianismo y, en este caso, también ustedes llaman País Valencià. ¿Tanto les cuesta decir Comunidad Valenciana?

Por otro lado, el segundo punto es la parasitación del espacio público a través de la imposición de la lengua tanto en el ámbito educativo como de las administraciones públicas. Tras las diferentes noticias sobre su *conselleria*, creo que la política lingüística es su eje central, el eje central de su *conselleria*.

A día de hoy, es un hecho real y constatado –y se puede demostrar a nivel objetivo– que usted se ha rodeado de su gente, de l'Escola Valenciana, para ella todos mis respetos, para la gestión de la educación. Si cito la Escola Valenciana es porque en su *argumentari per a un ensenyament plurilingüe* pone de manifiesto la inmersión lingüística en valenciano y es ahí donde usted quiere llegar, a la inmersión lingüística, a implantar una inmersión lingüística en valenciano en las aulas.

Quiero dejar claro que como valenciana hay que cuidar nuestra lengua, la tenemos que cuidar, ¡claro que sí!, y estoy de acuerdo que hay que enseñar valenciano en las aulas. También estoy de acuerdo cuando en el *argumentari d'Escola Valenciana* se dice que hay que ofertar una enseñanza plurilingüe. Y no puedo estar más de acuerdo con ello cuando hacen referencia a que «l'escola ha de garantir a l'alumnat, a la fi de l'escolarització, una competència comunicativa òptima en les dues llengües oficials, castellà i valencià, i una competència funcional en una tercera llengua, només així podrem dir que l'escola és plurilingüe». Fins a este punt tot bé.

Però, després n'hi ha un apartat que diu que cal reduir les hores en castellà, és a dir, dice que «se hablará valenciano hasta la edad de los siete años». ¿Eso es lo que usted pretende hacer? Lo pone en su argumentario.

Por otro lado, en esta nota (*soroll de papers*), en esta notita de prensa indica que usted desea eliminar las horas en castellano y dejar únicamente la asignatura de castellano en lengua, y quería que me lo explicara. Y es aquí donde discrepamos, señor Marzá, porque si es de verdad que queremos un modelo plurilingüe debemos ser equitativos en el aprendizaje de las lenguas oficiales, tanto el castellano como el valenciano, así como una lengua extranjera, si queremos ser competitivos. Como usted sabe, nuestro postulado es un modelo equitativo en el aprendizaje de las tres lenguas, las dos oficiales y una lengua extranjera.

Por otro lado, no solo ha empezado a imponer la inmersión lingüística en el sistema educativo, en el aula, sino también a extrapolar a la administración pública y al comercio. Su *conselleria* quiere trabajar para que los funcionarios utilicen como lengua habitual el valenciano y que toda su documentación sea única y exclusivamente en valenciano; aún más, indica que la *conselleria* encargará un mapa de usos del valenciano para saber cómo y cuándo se hablan en la administración. ¿Me puede indicar el coste previsto de este estudio?

Si usted habla de que quiere potenciar el multilingüismo y lo indica reiteradamente en todas sus notificaciones, ¿por qué no intenta ser más integrativo y conocer, o hacer un mapa de las lenguas que se hablan, tanto castellano, valenciano e inglés?

Usted, en su modelo de multilingüismo habla de las tres lenguas, que son importantes. Y en este sentido, ¿por qué la administración no puede ofrecer información en las tres lenguas, que tiene que ser única y exclusivamente en valenciano?

Sinceramente, señor Marzá, creo que usted habla del multilingüismo confundiendo a la ciudadanía y enmascara

sus ideales bajo esta palabra ya que no está favoreciendo a la igualdad en las diferentes lenguas.

Otra prueba de esta discriminación la encontramos en la selección para llevar a cabo el proyecto piloto de enseñanza gratuita en la franja de dos a tres años, ya que de los treinta y tres centros seleccionados solo cuatro carecen de línea en valenciano. ¿No cree que es esto una discriminación?

Y, por último, el doble discurso que utilizan cuando niegan sus ideas nacionalistas. No sé si tienen miedo a perder votos pero el ciudadano tiene que tener claro qué es lo que está votando.

No tengo y no tenemos tampoco fijación por usted, ya le dije en el pleno que me genera mucha simpatía y que estaremos (*rient*) ahí ayudándole en lo que usted necesite. Pero, sobre todo, queremos un pacto autonómico por la educación donde no hayan ideales políticos, eso es lo que queremos nosotros, y que cuide la educación o fomente una educación de calidad y universal –como usted propone– para que los jóvenes sean competentes y puedan desarrollarse en un mundo globalizado.

Por lo tanto queremos optar por un modelo trilingüe pero real, que sea real.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Té la paraula la diputada Marta Gallén, per part del Grup Parlamentari Popular, per un temps de huit minuts, perdone.

La senyora Gallén Peris:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Moltíssimes gràcies, senyor conseller, per la seua compareixença, però li recordaré que jo he de seguir l'ordre del dia i per això he de preguntar-li del seu posicionament i de la seua ideologia en allò que pot afectar al sistema educatiu de la Comunitat Valenciana.

Fa unes setmanes el conseller de justícia de la Generalitat de Catalunya es mostrava obert que una eventual Catalunya independent concedira la nacionalitat catalana als ciutadans del que ell anomena «Països Catalans»; entre eixos inventats Països Catalans ell incloïa també la Comunitat Valenciana. El conseller de la comunitat autònoma veïna cridava a no oblidar la nació completa.

Estes declaracions van ser formulades a poques setmanes de les eleccions catalanes i en un context en el qual vosté, el mateix conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport de la Comunitat Valenciana ocupava bona part dels espais als mitjans de comunicació per haver-se declarat a favor de la independència de Catalunya.

Segons les seues declaracions, fetes mesos abans de jurar el càrrec mentre era portaveu de Compromís a Castelló, va dir: «Sense València no hi ha independència, i sense desobediència tampoc.»

Les seues declaracions van ser realitzades en un programa de ràdio català coincidint amb la consulta catalana, i vosté va ser contactat pel citat programa de ràdio per a conèixer l'opinió de la consulta de la comarca sud.

Després d'asseverar que l'estat espanyol no és un estat democràtic, es mostrava convençut que els Països Catalans són una realitat i que ho haurien de ser més en el futur.

Així mateix, reconeixia que, actualment, la majoria social valenciana no s'inclinava per la independència; però, poquet a poquet, pas a pas, s'aniria facilitant el camí. Eixes eren les seues paraules. La consulta secessionista era per a vosté un pas més en este sentit, ho va dir així textualment.

Finalment, es referia a algunes comunitats autònomes com nacions oprimides per l'estat espanyol.

Les citades declaracions que vosté mateix va intentar esborrar de les xarxes socials quan havia de ser nomenat alt càrrec han estat qualificades per la vicepresidenta valenciana i portaveu de Compromís, la senyora Mònica Oltra, «d'opinió personal». Eixa va ser la resposta de la vicepresidenta davant les demandes de dimissió del conseller per part de diferents partits polítics i col·lectius de la Comunitat Valenciana.

Tant estes declaracions com les opinions manifestades per membres de la mateixa Generalitat de Catalunya (*soroll de papers*) vulneren clarament el dret, l'autonomia i la identitat de la mateixa Comunitat Valenciana, nacionalitat històrica consagrada al llarg dels segles d'història que ha forjat una identitat cultural i lingüística amb personalitat pròpia i diferenciada dins del conjunt de la nació espanyola.

Senyor Marzá, per si vosté no ho sap li ho diré jo, els valencians som un poble amb història, literatura, tradicions i llengua pròpia; som –i hem sigut– durant segles una realitat juridicopolítica; som lleials al projecte nacional, és a dir, a l'estat espanyol, del qual ens sentim part, un estat que, per cert, també està en procés. Hem construït junts l'estat de les autonomies i volem construir fermament la convivència entre els diferents sentiments, diferents sensibilitats i diferents (*algú tus*) condicions. Podriem haver triat el camí d'altres però no ho hem fet, hem decidit que junts i juntes estem millor. Les realitats d'identificació col·lectiva es construeixen dia a dia, i els valencians i valencianes estem treballant des de la transició, des de l'òptica espanyola. Hem de cuidar i conrear, estimar eixe sentiment, no perquè ho diga el meu partit sinó perquè ho volem els valencians i les valencianes.

Els atacs i les ingerències a la Comunitat Valenciana per part del nacionalisme català han estat constants al llarg dels anys, moltes vegades recolzades o iniciades per les mateixes institucions catalanes o per entitats i col·lectius subvencionats amb fons públics catalans.

També hem sabut conviure amb la comunitat veïna amb la qual tenim llaços històrics, llaços fins i tot identitaris; avui, també llaços afectius, i sobretot un futur units que ens ha de servir a les dos, a Catalunya i a la Comunitat Valenciana, a defensar el que és nostre, que progressen les nostres societats, les nostres terres.

Però amb la deriva independentista de l'actual govern de Catalunya, les ingerències i atacs a la identitat valenciana s'han incrementat notablement generant més desconfiança dels valencians cap a les institucions catalanes amb les quals hauria d'haver-hi una relació de respecte, cordialitat i coordinació.

Eixa hauria de ser la relació –i ho ha estat durant molts anys– i no la de submissió que evidencia el conseller amb les seues declaracions, de les quals se'ns deriva una concepció de la Comunitat Valenciana com de comarca catalana i no com de comunitat autònoma espanyola amb trets i drets propis.

En este sentit, actituds com les de referir-se a la Comunitat Valenciana amb denominacions que no són oficials, o recolzar aquells que la inclouen en un mapa imaginari de Països Catalans que no es correspon amb la realitat ni amb la llei, no contribueixen precisament al respecte institucional i al tracte d'igual a igual que hauria d'existir entre dos comunitats autònomes veïnes.

Tampoc ajuda que des de les institucions catalanes se subvencionen amb diners públics la tasca d'associacions i organitzacions que posen en dubte les senyes d'identitat valencianes i tergiversen la història dels valencians mentre difonen en terres valencianes el programa del nacionalisme català més radical.

Considerem que cada comunitat autònoma té les seues competències, el seu àmbit territorial i respon a una identitat diferenciada. La Comunitat Valenciana va aprovar la llei de senyes d'identitat que incloïa tot el que ens

identifica com a poble: la llengua valenciana, els símbols, les festes, les tradicions, la cultura, documents històrics i institucions tradicionals, posant en valor tot el que emana del nostre Estatut d'autonomia que estableix clarament que La Generalitat vetllarà per la protecció i defensa de la identitat i els valors i interessos del poble valencià.

Per això, després de recordar-li les seues declaracions i posicionaments sobre l'independentisme català, insistisc que ens diga, ara i ací, en mans de qui està la Comunitat Valenciana, especialment pel que fa a l'educació, a l'esport i a la cultura. I faig esta afirmació simplement perquè vosté ha afirmat que la Comunitat Valenciana ha de sumar-se al procés independentista català.

Estem veient clarament quina és la verdadera postura dels que ara conformen el Consell. Compromís, o almenys una part de Compromís, és partidari de l'annexió a Catalunya i defensa de la llengua, però de la llengua: el català.

Des del Grup Parlamentari Popular pensem que els valencians i valencianes no es mereixen que el conseller menyspre les senyes d'identitat del poble valencià.

Les declaracions que he citat les va fer vosté fa menys d'un any mentre era portaveu de Compromís, insistisc, a Castelló. ¿Què ha passat des d'aquell dia?

Sabem que vosté va córrer a esborrar totes les proves de les xarxes socials, i això no fa més que augmentar la nostra preocupació per eixe posicionament seu manifestat obertament. No creem que se'n penedisca d'aquelles declaracions, sinó que no li interessen políticament, que és molt diferent.

¿Per què les va esborrar? ¿Per què no fixa vosté una posició clara enfront del desafiament independentista? ¿Fins quan haurem de tolerar els valencians i valencianes la seua ambigüitat en este tema? ¿Realment creu pel fet de ser conseller que ha de deixar enrere la seua verdadera opinió política? ¿Com podem tindre certesa els valencians i valencianes que el nostre conseller d'educació...

La senyora presidenta:

Vaja finalitzant, per favor.

La senyora Gallén Peris:

...(inintel·ligible) ... la Comunitat Valenciana i defensa els nostres interessos i no altres?

Des del Partit Popular de la Comunitat Valenciana creem en la unitat, en la sobirania nacional i en una pluralitat des del respecte i l'amor per Espanya, i per una Catalunya i una Comunitat Valenciana espanyola i europea. ¿Quina és la seua posició?

Gràcies.

La senyora presidenta:

Continuem. Té la paraula el Grup Parlamentari Podemos-Podem, la diputada Sandra Mínguez...

La senyora Mínguez Corral:

Moltes gràcies...

La senyora presidenta:

...per un temps de quatre minuts.

La senyora Mínguez Corral:

Gràcies.

Desde nuestro grupo parlamentario la verdad es que nos encontramos sorprendidos al ver cómo algunos partidos no tienen el menor problema en hacer un uso electoralista tanto de la bandera, como de la cuestión nacional.

Tanto los diputados del PP, como los diputados de Ciudadanos están propiciando y creando, de un modo muy irresponsable por cierto, la lógica del enfrentamiento.

Nos resulta un tanto curioso la irresponsabilidad y la falsedad con la que defienden tanto la Constitución española, como el Estatut de autonomía. A quienes se les llena la boca de legalismo convirtiendo la ley en un mecanismo estático, inadaptable y sin vida; sin embargo, no se indignan lo más mínimo cuando otros aspectos fundamentales de nuestro ordenamiento constitucional, como el derecho a la vivienda, se ven violados *de facto* una y otra vez.

A quienes..., ustedes que, como he comentado, tienen esta legalidad tan estática y no quieren cambiarla, simplemente decir que «País Valencià» y «Comunitat Valenciana» son estatutarios y que «País Valencià» es legítimo usarlo.

En efecto no hay democracia sin ley. No hay voluntad popular que pueda legítimamente conducirse sin ampararse en la legalidad. Pero es preciso subrayar que son todas, y no solo algunas, aquellas que interesan de un modo partidista, las leyes que deben ser respetadas en una España real, atravesada por innumerables problemas políticos, sociales y económicos ante los que no se puede permanecer indiferente.

Por favor, estamos en la comisión de educación. Deberíamos dar ejemplo. Gracias. (*Veus*) Por favor, ¿me deja continuar que estoy hablando yo? Gracias.

Bien, como bien apuntaba el *conseller*... (*Algú diu: «Per favor, silenci.»*) De verdad que, como profesora, me siento indignada en... en vivir este tipo de situaciones en una institución como son *les Corts Valencianes*, en una comisión de educación y qué ejemplo estaríamos dándoles a nuestros alumnos y alumnas.

Señor Marzá, como usted decía, están intentando levantar un castillo especulativo y vacío para no hablar de los verdaderos problemas que incumben a nuestra educación.

Los problemas de la ciudadanía son otros. Es la corrupción que ha saqueado nuestras arcas públicas, es el aumento de ratio con el que cuentan nuestras aulas, es la falta de servicios y atención necesaria a estudiantes con necesidades especiales, es estudiar en unas infraestructuras que no están adecuadas, es la no sustitución de profesorado por bajas o permisos laborales, es pasar frío en invierno en las aulas porque no hay presupuesto para encender las calderas... Estos son los verdaderos problemas que incumben y que realmente preocupan a la sociedad educativa y a nuestra sociedad valenciana.

Nosotros consideramos que estas declaraciones fueron realizadas hace más de un año y que no tienen nada que ver con el cargo que ocupa ahora mismo institucionalmente.

Es pronto para evaluar si cumple o no por lo cual nos requerimos hoy aquí y, bien, estamos seguros desde Podemos..., nosotros consideramos que su ideología no va a influir en la toma de decisiones políticas que vaya a ejercer. Vamos a otorgarle nuestra confianza. Haremos seguimiento de sus políticas en materia de educación, pero si nos cupiese la más mínima sospecha de que sus acciones no son las correctas, haremos uso de los mecanismos parlamentarios de los que disponemos para contrapaliarlas.

Lo que nos ha de importar, considero, es..., y evaluar, es la gestión que realiza el *conseller* a lo largo de sus cuatro años como *conseller* y su opinión mientras ocupa este cargo. No lo que ha comentado anteriormente o posteriormente.

Y yo estoy segura de que hasta ahora no ha hecho ninguna consideración al respecto con este ámbito.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Jo pregaria que continuàrem amb el bon to i el... to de diàleg i tarannà que hem tingut fins ara en les intervencions anteriors i que respectaren els torns de paraula dels companys que estan intervenint.

Té ara el torn de paraula el Grup Parlamentari Compromís, el diputat Josep Nadal per un temps màxim de quatre minuts.

El senyor Nadal Sendra:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Nosaltres, per a començar i per a dir que no mos amaguem de res des de Compromís, una cosa que tenim clara sobre este tema és que nosaltres respectem les decisions democràtiques que prenga el poble de Catalunya sobre el seu futur, sempre que ho faça democràticament, i no perquè siguem nacionalistes, sinó perquè som demòcrates.

Una volta dit açò, la veritat és que he de dir que m'agarra vergonya aliena i, fins i tot, pròpia de vindre ací a esta comissió d'educació a discutir sobre el tema este del catalanisme.

Som líders en fracàs escolar, som líders en barracons, tenim les ràtios que tots sabem i que no para de denunciar la comunitat educativa, tenim un insuficient finançament autonòmic que fa que, sobretot en educació, que estem parlant ací, estiguem realment..., no arribem on voldríem per tindre l'educació que volem i la veritat és que m'agarra una mica de vergonya aliena que estiguem perdent el temps parlant d'estes coses.

Jo entenc que el Partit Popular vullga parlar d'açò, vullga tirar totes les cortines de fum possibles. L'immens fangar que mos han deixat al País Valencià la veritat és que és incontestable, no n'hi ha ninguna altra... ninguna altra acció política. No estan portant endavant ningun altre eix polític de trellat, sinó simplement parlar d'essències i parlar de banderes i acusar a cadascú del que és o no és.

Entenc també que esta no és la manera d'actuar, però també entenc que és normal que ho facen. D'alguna manera el Partit Popular té una història d'amor-odi amb Catalunya que l'ha fet funcionar durant molt de temps. De fet, el Partit Popular va regalar les caixes d'estalvi valencianes a l'oligarquia catalana. Em pregunte jo si esta manera de parlar continuament de Catalunya i fer-li propaganda a Catalunya a les institucions valencianes serà també alguna manera de pagar els serveis prestats a l'oligarquia catalana després d'haver-los regalat tot el nostre..., una part, i molt important, del nostre poder financer valencià. Els directius del Banc de Sabadell i Isidre Fainé de La Caixa segurament estaran molt contents de vostés, ¿no?

D'altra banda, dir als companys de Ciutadans... que també no m'estranja que parlen de Catalunya perquè ells són un partit polític català que ve de Catalunya i, bé, parlant de Catalunya, allí en Catalunya tenen molts bons resultats i es pensen que vindran ací a parlar també de Catalunya i de les essències pàtries i tindran els mateixos resultats. Ja els dic a vostés que no, que això no funciona aixina, que estem ací a les Corts Valencianes, al País Valencià i hauríem de parlar d'allò nostre.

Dir-li que em sorprén..., jo, mirant les intervencions de la gent de Ciutadans en... (*veus*) en Les Corts, he vist que són gent d'una certa sensibilitat social –les dos persones que hi han ací de Ciutadans– i m'agradaria que no perguérem més el temps en això i anem al gra i a parlar de les coses que interessen.

Per últim, dir que em sap mal en una comissió d'educació i cultura contradir Shakespeare, però dir-los a la gent del Partit Popular i de Ciutadans que ser o no ser, eixa no és la

qüestió. La gent no espera de nosaltres que mos barallem pel que som o pel que no som, perquè està clar que som diferents, som persones diferents, estem en partits diferents. La gent el que vol de nosaltres és que arribem a acords, com estàvem parlant en l'altre punt, que mos posem a la faena. Allò important no és ser, sinó fer, allò que volem fer, on volem arribar. Això és realment important.

I, per últim, dir-los als companys del Partit Popular i Ciutadans que es deixen les essències i les banderes. Les essències pàtries i les banderes està molt bé tindre-les, cadascú té les seues i..., o no en té cap i està molt bé a nivell individual tindre-les, però deixen-se-les vostés a casa. Ací hem vingut a treballar. Els ho demane per favor, que exercisquen vostés de diputats i diputades valencians, perquè és per a això per al que els paguen.

Els demane també que planten cara a les direccions dels seus partits, que és una vergonya el finançament que hem de patir els valencians, que en qüestions com l'educació ho estem patint més que en ningun altre lloc, que només amb el 83%..., en el finançament que mos arriba només paguem el 83% de la sanitat i l'educació, quasi no mos queden diners per a llançar altres coses importants endavant.

Jo els demane a vostés, ja que tenen entrada ahí en partits que vostés diuen «nacionales» i tal, doncs que parlen amb els seus líders i que busquen un millor finançament per al País Valencià, que exercisquen d'una volta per totes de diputats valencians.

La senyora presidenta:

Té la paraula ara el Grup Parlamentari Socialista. Intervindrà el diputat Fernando Delgado per un temps màxim de quatre minuts.

El senyor González Delgado:

Buenos días, señorías.

Enhorabuena, nuevamente, señor *conseller*.

Bueno, yo celebro esta primera intervención mía en esta comisión, esta primera intervención parlamentaria al margen de la que tuve en la Mesa de Edad, pero me quedo sorprendido por el asunto que me toca.

He asistido con verdadera atención y con verdadero gusto a un debate serio sobre educación que se ha desarrollado en unos términos muy claros y muy razonables. Y resulta que ahora me encuentro aquí con una aparición de un episodio que me recuerda a la santa inquisición. Bien es verdad que la inquisición es en este caso una inquisición leve, como puede ser en una democracia, aunque venga de los herederos legítimos en el sentimiento de ese proceso inquisidor.

Entrar en la intimidad de las personas, no respetar la intimidad de las personas me parece verdaderamente execrable; sobre todo, cuando en estas Cortes ha habido gente con sentimientos, con creencias que les han sido respetadas sin que eso haya supuesto en principio que la gestión del gobierno y que la gestión pública se haya visto influida por esas creencias en un país laico.

Sin embargo, aquí parece que cualquier persona que acceda, no ya al gobierno, sino a este parlamento ha de dar cuenta de su intimidad o ha de ser juzgada por aquellas opiniones que vertiera en uno o en otro momento; en este caso, respecto a la situación catalana.

Yo tengo amigos de derechas y de izquierdas y todos los sectores políticos, unos son proindependentistas y otros no lo son. En absoluto afecta a su ideología. Es una posición no fundamentalmente ideológica. Yo, todas las mañanas, hablo con España y España no parece muy disgustada con esa diversidad de opciones. Incluso me he unido a la oración del

arzobispo Cañizares por la unidad de España y no me parece que se vea muy afectada por estas situaciones.

Es posible, señor *conseller*, que haya hecho usted méritos para que el próximo gobierno de Cataluña, el próximo presidente de Cataluña lo llame allí a ser *conseller* de educación.

Pero la verdad es que es lamentable que una opinión vertida por alguien desde su propia intimidad y desde sus propias... no ya ideas, porque no afecta esto tanto a las ideas, como a una visión concreta de la realidad en un momento determinado, pues se quiera que determine su actuación gubernamental sin haber dado aún un paso. Quiero decir, esto es lógicamente una utilización partidista, una utilización electoralista para esas ánimas del purgatorio que realmente desde el cuadro esperpéntico de su pasado tienen que subsanarlo buscando... buscando al nuevo Satanás en estas Cortes y en el gobierno de Valencia.

Bueno, realmente, ¿qué volver a decir sobre este asunto? ¿Se reiterarán en este asunto? Me sorprende...

La senyora presidenta:

Vaja finalitzant, per favor.

El senyor González Delgado:

...me sorprende el Grupo Ciudadanos el interés grande que tiene. No es que me sorprenda el interés grande que tenga por las lenguas, que eso no solo lo respeto, sino que lo aplaudo; sino que, en definitiva, se le escape mucho más cariño por unas lenguas que por otras, y cuanto más extranjeras, mejor.

La senyora presidenta:

Té la paraula el senyor conseller per un temps il·limitat.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Com he dit des del principi, ho hem dit en diferents ocasions, la nostra única ocupació és la que emana de l'Acord del Botànic. I a les preguntes que s'han fet, per exemple, de qui mana en la conselleria? Mana el poble valencià. És el poble valencià el que ha determinat eixes majories i el que ha avalat l'acord de govern que tenim. Per tant, és d'acord amb eixe acord de govern en què estem actuant i el que estem fent és tirar endavant totes les propostes que tenim en eixe Acord del Botànic.

I compartisc precisament el que es manifestava per la representant de Podem. Perquè realment el que estem treballant és precisament en eixa mirada, en el que realment preocupa als ciutadans i les ciutadanes i en el que patim els valencians i les valencianes, no només pel que fa al món educatiu, sinó sobretot al moll de l'os, que és eixa exclusió social tan gran que tenim i que hem de revertir en polítiques concretes, que des del món educatiu han d'anar evidentment dirigides a eixa millora de l'èxit escolar, per tant, a eixa disminució del fracàs escolar; a treballar també cap a polítiques de xarxa socioeducatives, que no es que es queden només en el món educatiu, sinó que vagen més amplament i en conjunt de tota la societat per a treballar en un veritable desenvolupament comunitari dels diferents barris, per a treballar, perquè en la realitat els nostres xiquets i xiquetes que estan en situació d'exclusió, que són massa, que són una autèntica barbaritat, no puguen, no hagen de continuar en eixa situació.

I eixa és la nostra preocupació, i ho hem dit des del principi, i continuem treballant en eixa línia i d'acord amb

el mandat democràtic que ens donat el poble valencià. I tan senzill com això i tan profund com això també. Perquè, precisament és el que hem de fer.

S'ha parlat també per part de la diputada de Ciutadans sobre què és el que hem anat fent i que, segons he pogut entendre, deia que podíem anar verificant algun full de ruta secret o un poc aixina que no, que no... d'això... La veritat és que no, no compartisc eixa situació. Vosté mateix va estar en la presentació de la Direcció General de Política Lingüística i Gestió del Multilingüisme i allí en cap moment se va parlar d'imposicions. I de fet no anem a fer imposicions. Ho vam parlar en aquell moment i ho continuem dient. Els estudis que es van a realitzar són uns estudis que se realitzen cada cinc anys. També ha fet eixos estudis el govern anterior. I són estudis de la situació de la llengua arreu del territori perquè precisament el que necessitem és saber quins usos lingüístics hi ha en tot el territori, no només en l'administració. Hem de saber quins usos hi ha entre les diferents llengües que conviuen al nostre territori per saber realment quin mapeig hi ha en el territori per a no parlar de suposicions. I, per tant, per a tindre realment dades a partir de les quals un pot prendre decisions amb major consciència i amb major arrelament al que realment està passant al nostre país.

I, per tant, eixa és l'edat de l'estudi que s'ha fet i que es farà als cinc anys. El seu valor són 74.380 euros, i està publicat en el butlletí oficial, i el pot consultar. És del 3 de setembre, val?, i és un estudi que es fa habitualment, que es fa cada cinc anys i que serveix per això. Per tant, no estem parlant de ninguna imposició.

El que déiem, el que volem és això, treballar per les preocupacions que ens han traslladat la majoria de la ciutadania i tirar endavant. I, evidentment, no estar sotmesos a ningú, no estem sotmesos a ningú, ni als poders fàctics com algú anomenava, el representant de Compromís, ni a altres institucions. Estem davant de la ciutadania valenciana, responent a les seues necessitats i d'acord amb allò que ens han demanat democràticament en les darreres eleccions.

Per tant, eixa és la feina que nosaltres anem a tirar endavant i que no anem a fer altra cosa que treballar en esta direcció.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Rèpliques? En tenim demanades?

Molt bé. Té la paraula, per un temps de quatre minuts, el Grup Ciudadanos.

La senyora Ventura Campos:

Bueno, yo quería dejar claro que me parece que la libertad de pensamiento cada uno puede pensar lo que quiera, puede... Pero sí que quiero... Lo digo por lo que ha dicho nuestro compañero del tema de la inquisición, creo que son palabras muy fuertes lo que usted ha utilizado. Aquí no es el tema... no estamos hablando de ningún tipo de pasado, por lo menos yo no me he sentido aludida por ello.

Pero sí que quiero, sí que quiero indicarle, sí que quiero indicarle que no es un espectro y ni un efecto de nuestra imaginación nuestras ideas nacionalistas. No es un espectro. En el momento que en los ayuntamientos se cambia el himno de España por la charanga en Sueca, pues yo creo que ya deja mucho que decir aquí. No creo que sea un espectro de nuestra imaginación, entre otras... entre otros hechos que podría nombrar, que creo que ya he nombrado bastantes y que creo que no voy a empezar a citar.

En ese sentido, igual que comentaba la compañera de Podem, indicar que nosotros estamos muy sensibilizados con

el fracaso escolar. Yo estoy muy sensibilizada por mejorar la educación y tener una educación de calidad.

Estoy sensibilizada, como bien decía, a tener derecho a una vivienda digna. Claro que sí. Estoy sensibilizada en todos los aspectos sociales, estoy sensibilizada. Pero que esté sensibilizada no quiere decir que me tenga que poner una venda en los ojos y no vea lo que tengo delante de mí. ¿Vale? No quiere decir que que tenga ese pensamiento vaya a ser mejor o peor. Yo lo que quiero es que seamos honestos y que se digan las cosas por su nombre. La honestidad ante todo y que el votante conozca lo que se está votando.

Sí que es verdad que se propone un modelo multilingüístico y sí que se quiere desarrollar pues que sea equitativo el hablar castellano, hablar valenciano y hablar inglés. Me parece fabuloso y me gustaría verlo cómo se va a desarrollar. Yo sé que usted ha empezado hace unos meses y le vamos a dar tiempo para que nos pueda indicar pues cuál es su idea, ¿no?, de poder desarrollar ese modelo multilingüístico.

Y, por otro lado, también quiero indicarle o más bien hacerle una pregunta sobre el tema de las administraciones públicas. ¿Es cierto que únicamente se va a hablar en valenciano? ¿Es cierto que la única documentación, el único idioma dentro de la administración pública será valenciano? Es una pregunta.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Per al·lusions, té la paraula Fernando Delgado per temps màxim d'un minut.

El senyor González Delgado:

Sí, sencillamente matizar. Como se sabe, es una institución desgraciadamente muy española, la inquisición. Yo soy muy español, ¿eh?, a eso nadie me gana, pero también admito la responsabilidad como heredero de esa historia que me pueda tocar en esa institución.

Ahora bien, cualquier persona mínimamente culta sabe que cuando se habla de esto no se habla de un retorno de la inquisición o de la inquisición convertida en institución, sino que hay un espíritu inquisitorial en algunas de las actitudes, cuando alguien trata de juzgar, trata de perseguir a alguien por una determinada idea. Ese espíritu inquisitorial es al que me refería yo.

Yo creo que en ese espíritu inquisitorial podemos incurrir todos más o menos, aun cuando no lo queramos. De manera que no tienen por qué ofenderse tanto algunas personas, que parece que al nombrar la inquisición nombráramos una cosa de su propia casa.

La senyora presidenta:

Vaja finalitzant, per favor.

El senyor González Delgado:

Si se dan por aludidos, y parece que la inquisición ha sido cosa suya, pues lo siento.

La senyora presidenta:

Té la paraula el Grup Parlamentari Popular, Marta Gallén.

La senyora Gallén Peris:

Bé, jo insistixc que estic seguint l'ordre del dia, i en l'ordre del dia evidentment, des del Grup Parlamentari

Popular, vam demanar la compareixença del senyor conseller perquè aclarira unes declaracions i posicionaments. Estic segura que després, quan estiga el secretari autonòmic, ja se parlarà d'altres temes, evidentment, però este també és important per al grup parlamentari del Partit Popular.

Bé, dit tot això, jo li recorde, senyor conseller, que en la seua intervenció no m'ha deixat clara en ningun moment la seua posició sobre eixes declaracions que va fer vosté en el seu dia. I també ens fa la sensació, des del Grup Parlamentari Popular, que tan sols som nosaltres els que defensem les senyes d'identitat dels valencians i de les valencianes.

Jo insistixc que no volem en la Comunitat Valenciana representants públics de primer nivell que defensen i legitimen opcions separatistes. Volem representants que defensen la Comunitat Valenciana, que la mencionen pel seu nom, que posen les nostres tradicions i costums per davant d'altres. Volem consellers que entenguen que tenim una llengua pròpia i uns trets que ens diferencien de la resta dels territoris d'Espanya. I a la vegada volem representants públics lleials al projecte nacional. És a dir, a una Espanya que estem construint entre tots i totes.

Mire, senyor Marzá, ja fa anys este país, Espanya, va iniciar un camí, un camí on no falten ni han faltat les dificultats, els problemes, les ensopegades, els rancors i, en llenguatge col·loquial, li diria també, si m'ho permet, els draps bruts. Però un camí de diàleg, un camí constituent, en què es va dissenyar l'Espanya de les autonomies després de legalitzar partits i d'apostar seriosament per les llibertats i els drets, un camí que hem de fer entre tots i totes. Em sent, evidentment, tant valenciana com espanyola. Però li diré: vol dir això que m'he de conformar amb un finançament injust? En absolut. Vol dir això que m'he de resignar a ser una comunitat de segona? Per a res. Vol dir això que he de resignar-me a vore com les nostres senyes d'identitat són menyspreades? Mai. I, per últim, vol dir això que ací pot arribar un conseller, embolicar-se en l'estelada, fer gala del separatisme i trencar tot el que estem construint junts i juntes? Doncs, com vosté imaginarà, no i rotundament no.

Volem una comunitat viva, desperta, capaç de progressar, una terra d'oportunitats, orgullosa de si mateixa i defensora del que és nostre, una comunitat reivindicativa sempre i que aporte tot el que estiga a les seues mans a eixe diàleg del que parlava i a eixe camí que estem fent, insistixc, entre tots i totes.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Té la paraula el senyor conseller per un temps màxim de quatre minuts.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Respecte als dos motius de compareixença, ho he dit en diferents ocasions, però conteste més concís. A la primera, la del Partit Popular, no. A la Ciutadans, en cap cas. Crec que he contestat prou contundent.

Per aquells que penseu que sóc plenipotenciari, gràcies; és a dir, que penseu que puc..., que influïsc en tot, fins i tot en els ajuntaments, en xarangues o en coses aixina, doncs també gràcies. Ja vorem si és de veres que tinc tant de poder, perquè la veritat és que estaria molt bé poder-lo tindre per arribar encara més lluny i poder millorar més ràpid l'educació.

Pel que fa que si serà el valencià l'única llengua de l'administració, no. I això ja ho van dir també aquell dia, per tant, no serà l'única.

I sobre el model plurilingüe ja hem dit que parlarem sobre això i que el que volem és el mateix que hem dit totes

i tots, i que acabem dominant de forma efectiva les llengües que conviuen ací, al País Valencià, i evidentment la llengua estrangera, com és l'anglès, i a poder ser algun coneixement sobre altres. Però això ho hem de construir entre totes i tots. Eixe model no l'anem a imposar. Per tant, com no el volem imposar, el construïrem junts, val?

I dit això. La veritat és que crec que ja ho hem dit tot ben clar. Sí que és cert que s'ha parlat o s'ha repetit al voltant de les senyes d'identitat dels valencians i de les valencianes, i la veritat és que les senyes d'identitat dels valencians i les valencianes crec que no les ha de definir ningú. I, per tant, això no ho ha de fer ni un conseller ni un govern, són... el mateix poble valencià té la seua diversitat i ací està representada. Per tant, no crec que haja d'entrar jo a valoracions de quines són o no són. I, per tant, per això no fem valoracions sobre això.

Dir que ens trobareu per a treballar, per a millorar l'educació, la investigació, la cultura i l'esport, que és el nostre únic objectiu, i que estic segur que més enllà del que ara s'haja pogut dir o s'haja pogut intentar atacar, en esta comissió parlarem molt d'educació i arribarem a molts acords, que és per al que hem vingut ací i per al que totes i tots tenim la predisposició de treballar.

Així que, moltes gràcies, i a fer feina.

La senyora presidenta:

Molt bé. Moltes gràcies per la seua intervenció i la seua assistència, senyor conseller, a esta comissió.

Passem al punt 6, i demanem que vinga a la mesa el secretari autonòmic d'Educació i Investigació. *(Pausa)*

D'acord, si els pareix fem cinc minuts de descans i en cinc minutets tornem al punt. Disculpe. *(Algú diu: «No, no.»)*

(Se suspén la reunió durant uns minuts)

La senyora presidenta:

Continuem en el punt 6.

¿Estem tots o quasi tots? Podem continuar? Ara.

Compareixença del secretari autonòmic d'Educació i Investigació, senyor Miguel Soler Gracia, per a informar sobre el pla d'actuació i treball al davant de la secretaria autonòmica, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 731)

La senyora presidenta:

El punt 6 és «compareixença del secretari autonòmic d'Educació i Investigació per informar sobre el pla d'actuació i treball al davant de la secretaria autonòmica, sol·licitada pel grup del Partit Popular».

El mateix secretari havia demanat també comparéixer, però entenem que se substancia –es diu així?–. *(Veus)* Bé, si us pareix bé, fem de les dos una i... *(Veus)* Doncs que, a vore, el mateix secretari autonòmic havia demanat també comparéixer. Com ho ha demanat també el Grup Parlamentari Popular, el que fem és que compareix en la mateixa intervenció i... Clar, és la mateixa persona, aleshores... *(Rialles i veus)* Clar, la idea és això, poder fer dos punts en un.

Molt bé.

Doncs, té la paraula el secretari autonòmic d'Educació i Investigació, per un temps il·limitat.

El senyor secretari autonòmic d'Educació i Investigació:

Senyora presidenta.

Senyories.

Conseller d'educació.

És un plaer comparéixer en la comissió d'educació en les Corts Valencianes per a poder exposar i compartir amb vostés les principals línies d'actuació que es van a desenvolupar des de la secretària d'educació i investigació. Línies d'actuació que, com va dir el conseller en la seua compareixença en el ple de Les Corts, anem a treballar-les conjuntament amb tots els sectors de la comunitat educativa per a avançar cap a una educació de qualitat per a tot l'alumnat.

Una educació de qualitat significa ser capaços de combinar equitat i excel·lència, dos factors indissociables per a poder aconseguir eixa educació de qualitat per a totes i per a tots. Significa, per tant, que hem de posar tots els mitjans necessaris perquè cap alumne deixe d'estudiar, es quede pel camí o tinga problemes o dificultats per a això, per problemes econòmics o per a poder desenvolupar, diguem, les seues capacitats potencials. Per tant, volem un sistema que puga atendre tant l'alumnat amb més dificultats d'aprenentatge com l'alumnat que té més capacitat i motivació per a aprendre.

I per a abordar eixe gran repte, hem de saber d'on partim. El conseller ja va exposar algunes dades, en la seua compareixença en el ple de Les Corts, que reflectixen l'actual situació de l'educació. I podíem dir, per ser suaus, que és manifestament millorable.

No podem estar orgullosos ni de les xifres de fracàs i abandonament escolar prematur ni de l'existència de promocions d'alumnat que no han conegut unes instal·lacions dignes en tota la seua escolaritat.

La reducció del fracàs escolar no es pot aconseguir reduint el nombre del professorat en tots els nivells educatius, suprimint desdoblaments i grups específics de suport, tardant a cobrir les baixes del professorat o incrementant la ràtio.

Si parlem de reduir l'abandonament primerenc, si parlem d'incrementar el nombre d'alumnes que continuen estudis postobligatoris, cal incrementar les places de Formació Professional i no vendre fum en la formació professional dual.

No podem parlar d'educació en igualtat d'oportunitats retallant les ajudes i beques a les famílies, incrementant les taxes universitàries i endurant les condicions per a obtindre i mantindre una beca.

Ara bé, això és el que tenim. El que anem a fer ara és treballar en una sèrie de línies, com va plantejar el conseller en la seua compareixença en el ple de Les Corts, que podíem emmarcar en cinc grans eixos.

Un primer eix, més i millor educació per a totes les generacions, començant, per tant, per l'educació infantil, incrementant l'oferta educativa en Educació Infantil de zero a tres anys, bàsicament en un plantejament d'ajudes econòmiques a les famílies en funció de la renda per als dos primers anys, de zero a dos, i en el pla específic que ja hem presentat per al tercer any, el dos-tres, en un pla que ha de combinar l'oferta en els centres públics, on calga, junt amb les escoles infantils municipals, junt amb els acords que arribarem en les cooperatives d'ensenyament i altres sectors per a poder, realment, garantir que totes les famílies tinguen una oferta gratuïta a estes edats, en el moment en què es puga, en funció dels pressupostos.

En un segon lloc, la Formació Professional, com a prioritat, de caràcter estratègic. Per a canviar el nostre model productiu és necessari donar un impuls molt decidit a la Formació Professional.

Per això, estem treballant, com ja va anunciar tant el president de La Generalitat com el conseller d'educació el dia que van estar al politècnic de Castelló per a inaugurar